

[Sundhedsministeren]

tror, det både kan forfines og udvikles, og jeg pegede her bl.a. på den kommunale døgnpleje.

Men det er også helt klart, at hvis et amt vælger at inddrage den kommunale døgnpleje under de tilbud, der skal være tilgængelige i vagttiden, må implicerede parter også aftale de økonomiske vilkår. Nu er Ringkøbing Amt jo næsten blevet forherligt så meget her i Tinget, at man begynder at rødme, men jeg kan lige pege på, at i Ringkøbing Amt har man gjort brug af muligheden for at inddrage den kommunale service i tilbudsordningen.

Der blev stillet spørgsmål om, hvorvidt man som patient kunne kræve, at der stillede en vagtlæge, selv om vagtlægen ikke fandt noget medicinsk grundlag for at møde op. Det kan man ikke ifølge loven, som siger, at man har krav på gratis lægebehandling, hvor der er tale om akut opstået sygdom eller alvorligt forværret sygdom. Hvis man rekvirerer lægehjælp, uden at de forudsætninger er opfyldt, har man ikke ret til gratis hjælp, så har lægen ret til at sende en regning til rekvirenten, og sådan er reglerne også i den nuværende ordning.

Jeg blev også spurgt om befordringsreglerne, og jeg kan sige, at de generelle befordringsregler, som har gyldighed i dagtimerne, også er gældende i nattimerne. De specielle regler, som fru Birgitte Husmark peger på, drejer sig om gratis transport ved skadebehandling, men det forudsætter både om natten og om dagen, at patientens tilstand er sådan, at der må rekvireres et særligt sygekøretøj eller en ambulance. Men generelt gælder reglerne altså døgnet rundt.

Jeg er dybt imponeret af fru Elisabeth Arnolds tillid til min autoritet, hvor nemt jeg kunne have løst alle problemer ved at gribe den nærmeste telefon. Vi har haft dette spørgsmål til drøftelse under et samråd, og her har jeg givet udtryk for min vurdering af, hvad virkningerne ville have været.

Til slut vil jeg gerne lige gøre opmærksom på, at jeg har fået nogle foreløbige meldinger om Sundhedsstyrelsens vurdering af disse ordninger. Med alle de forbehold, som Sundhedsstyrelsen selvfølgelig må tage, da de ikke har et detaljeret kendskab til alle ordninger, og også ud fra det faktum, at der er tale om aftaler, som ingen kender den reelle effekt af, kan jeg sige, at Sundhedsstyrelsen føler ikke, at der er nogen grund til at nære bekymring for vagtlæge-

betjeningen. Man lægger vægt på, at det er muligt for patienterne ved et telefonopkald at få umiddelbar kontakt med den praktiserende læge, som kan rådgive og foretage den fornødne visitation, og det er endvidere vigtigt, at antallet af konsultationer pr. læge gennemgående ikke synes at blive særlig stort. Afstandsproblemerne skal såvel læger som patienter naturligvis vænne sig til, men Sundhedsstyrelsen mener ikke, der generelt er tale om så store afstande, at de udgør et sundheds- eller sikkerhedsmæssigt problem. Det er endvidere Sundhedsstyrelsens indtryk, at såvel sygehuskommuner som praktiserende læger er indstillet på at foretage de nødvendige justeringer.

Man har altså ikke i Sundhedsstyrelsen hørt argumenter fra hverken administratører, læger eller patienter, som konkret har været involveret i planlægningen og derfor kender til detaljerne, som gør os bekymrede for vagtlægebetjeningen.

Køpke Christensen (FP):

Jeg vil bare kort sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg glæder mig over, at Fremskridtspartiet fik ros for sin dagsorden fra Det Radikale Venstres side. Det er sjældent, at der lyder ros fra Det Radikale Venstre til Fremskridtspartiet, og det skal Det Radikale Venstre have tak for. Jeg kan også forstå, at vi måske kan finde frem til et eller andet med hensyn til nedlæggelse af amterne på et senere tidspunkt, og det lover da godt for samarbejdet mellem Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet.

Herudover vil jeg godt sige, at jeg er ganske enig med Kristeligt Folkeparti i, at vi selvfølgelig skal skabe en tryk tilværelse for alle borgere i dette samfund, og det er også derfor, at Fremskridtspartiet har bragt dette emne på bane i dag.

Jeg har ikke hørt mange bemærkninger fra andre partier angående vores dagsorden, men der er vel sådan set ikke den store forskel på de to forslag, bortset fra at vi præciserer, at det skal holdes inden for de givne økonomiske rammer, og at vi skal opfordre amtskommunerne til et større samarbejde med kommunerne, og det synes jeg ikke man kan have noget imod. Men all right, når vi foreslår dagsordener, er de selvfølgelig ikke så populære, og det må vi acceptere, selv om den absolut er bedre end andre forslag, og det tror jeg også man inderst inde godt er klar over.